

COPLAS À MARIA SANTÍSSIMA DEL CAMP,

VENERADA EN SON SANTUARI DE LA PARROQUIA DE GARRIGUELLA,

BISBAT DE GIRONA

PUIG en aquest Camp, Senyora,
Sou de Garriguella honrada,
Siau la nostra Advocada
Y segura Protectora.

Cuant nostra Patria sufria,
Del infiel, la cruél guerra,
En lo cim d' aqueixa serra
Carlo Magno va oí un dia:
«Al fi d' aquesta jornada
»Derrotarás la gent mora.»—Siau:

Y tan prest fou conseguida,
Sobre la fera canalla,
Victoria en la gran batalla
Que del Cel fou benchida,
Rendint, de genolls, sa espasa,
Vos proclamá Protectora.—Siau:

Desd' aquest lloch, donchs, MARIA,
Que Carlo 'l Gran, per memoria
De tant remembrant victoria,
Humilment vos ofería;
En temps d' aiguats ó secada
Y quant lo poble os implora.—Siau:

Cuants en lo Camp, Verge pia,
Llurs penas vos confiaren,
Féu que ab consol se separen
Y son cor senti alegría:
Puig fa plé, qu'un fill quant plora,
Connoga á sa Mare amada.—Siau:

Mostrauvos també piadosa,
Com soleu, Mare de Gracia,
Si algun fiel en sa desgracia
En vostre amparo reposa:

No olvideu sou Donadora
Dels bens del Cel destinada.—Siau:

D' aquest Ampurdá llunyana
S' aparti la desventura,
Si á Vos ab fé, ferma y pura,
Adjutori, humil, demana;
Y com de fèrtils anyadas
Sou fiel Distribuïdora.—Siau:

Dels camps, vinyas, oliveras,
Suredas, horts y montanyas;
Dels sembrats tots de la plana,
Arbres y plantas fruiteras;
En temps de seca, gela^{das}
Bóira ó pedra trinxadora.—Siau:

Cuant calamitats sufreixen
De fam, pestilencia ó guerra,
Sempre 'ls fiels d' aqueixa terra,
Pregarias vos dirigeixen:
Oíulos també, Senyora,
Ja qu'os plau esser pregada.—Siau:

Hort tancat, Celda sagrada
Hont lo mateix Deu se encarna;
De Cades frondosa Palma,
De Jericó Rosa rara,
De Sion Xipré, nombrada,
Y Bálsam que 'ls mals millora.—Siau:

Lo poble de Garriguella,
Del que sou Vos la esperança,
Quant canta vostre alabanza
Vos diu de son Nort la Estrella:
Benchiulo sens demora
Y ab sos fills la comarcada.—Siau:

No permetáu que ni una
Ovella de eixa remada,
Del llop sia may robada
Y per sempre mes perduda;
Puig sou Divina Pastora
Del ánima estraviada.—Siau:

Reina de Cel, Verge pura,
Dels pecadors llum y guia,
Apartaunos de la impia
Blasfemia, vicis, usura,
Escándols y quant, Senyora,
A vostre Fill desagrada.—Siau:

Recordauvos, Mare nostra,
Que cap gracia demanada
Ha sigut de Vos negada
Quant la ha implorada un fill vostre.
Ea, donchs, Consoladora
De la gent atribulada.—Siau:

Filla del Pare Eternal,
Mare del Fill encarnat,
Temple de la Trinitat
Y Esposa del Esperit Sant;
En nostra última hora
Y hasta la eterna morada.—Siau:

TORNADA.

Puig del Cel Emperadora,
Sou dels Angels aclamada;
Siau la nostra Advocada
Y segura Protectora.

Ÿ. *Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.*

R. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

OREMUS

Deus qui Beatissimam Virginem Mariam, sine ulla prorsus labe originali concipi dignatus es, de qua egressus est Flos Campi, Dominus noster Jesus Christus; præsta, ut ipsius opere circumfusi, tibi flores efficiamur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.